

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoCsp/43/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2719200385
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2719200385.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudkýň: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Daša Kontríková, v spore žalobkyne: T. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXX, W., proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zast: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a iné, na odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Skalica č. k. 9Csp/51/2019 - 79 zo dňa 17. septembra 2019, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e .
- II. Žalovaný má voči žalobkyni právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. konanie zastavil a výrokom II. priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v plnom rozsahu.

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil aplikáciou § 161 ods. 1, 2, § 230 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 48 ods. 3 písm. f), § 53 ods. 3 písm. d) zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučného poriadku v znení účinnom od 01.04.2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“) a skutkovo tým, že dňa 14.03.2019 bola tunajšiemu súdu doručená žaloba, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia, že úver zo zmluvy č. 208824-27064 zo dňa 12.12.2014 uzatvorenej so žalovaným je bezúročný a bez poplatkov a vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 16.009,60 eura. Žalobu odôvodnila tým, že predmetná zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, z ktorého dôvodu má žalobkyňa nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške rozdielu medzi prijatým plnením žalobkyňou a poskytnutým úverom žalovaným.

3. Z predložených listinných dôkazov mal súd preukázané, že zmenkovým platobným rozkazom Okresného súdu Bratislava V č. k. 3CbZm/504/2015-14 zo dňa 14.10.2015 bola žalobkyni (v danom konaní v procesnom postavení žalovanej) uložená povinnosť zaplatiť žalovanému (v danom konaní v procesnom postavení žalobcu) sumu 14.986,80 eura s príslušenstvom, zmenkovú odmenu 49,96 eura a náhradu trovy konania vo výške 1.690,96 eura, a to z titulu zmenky zo dňa 12.12.2014. Proti zmenkovému platobnému rozkazu žalobkyňa nepodala opravný prostriedok, z ktorého dôvodu nadobudol dňa 14.11.2015 právoplatnosť a predstavuje tak exekučný titul. Z upovedomenia o ukončení exekúcie zo dňa 29.06.2018 vyplýva, že exekučné konanie vedené voči žalobkyni na základe návrhu žalovaného na vykonanie exekúcie zo dňa 10.05.2018 a právoplatného a vykonateľného zmenkového platobného rozkazu Okresného súdu Bratislava V č. k. 3CbZm/504/2015-14 zo dňa 14.10.2015 a poverenia Okresného súdu Banská Bystrica č. 6118276832 zo dňa 21.05.2018 sa skončilo vymožením pohľadávky.

4. Súd konštatuje, že nároky žalobkyne uplatnené žalobou vychádzajú z rovnakého skutkového základu ako vo veci Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3CbZm/504/2015, a to zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 208824-27064 zo dňa 12.12.2014, ktorý predstavuje vlastný právny vzťah medzi stranami sporu a ktorý bol zabezpečený vlastnou zmenkou zo dňa 12.12.2014. V predmetnej právnej veci bolo právoplatne rozhodnuté zmenkovým platobným rozkazom č. k. 3CbZm/504/2015-14 zo dňa 14.10.2015. V zmysle ustanovení Exekučného poriadku bolo povinnosťou exekučného súdu pred vydaním poverenia ex officio preskúmať vlastný právny vzťah s povinným, t. j. v danom prípade úverový vzťah vyplývajúci z vyššie uvedenej zmluvy o revolvingovom úvere. Exekučný súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie, z ktorej skutočnosti vyplýva, že vymáhaný nárok zo zmenky nevznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou. V samotnej zmluve o revolvingovom úvere je uvedené, že úver sa dlžníkovi poskytuje na účely výkonu jeho podnikateľskej činnosti, z čoho možno jednoznačne uzavrieť, že v danom prípade sa nejedná o spotrebiteľskú zmluvu. Rozsudok na plnenie (t. j. aj platobný rozkaz) vytvára prekážku rozsúdenej veci, ktorá patrí k procesným podmienkam a jej existencia vedie v každom štádiu k zastaveniu konania. Za tú istú vec v zmysle § 230 CSP treba v novom konaní posudzovať ten istý právny dôvod vyplývajúci z totožného skutkového stavu. Formálnym dôsledkom právoplatného rozhodnutia je nemožnosť pokračovať v konaní a zaoberať sa vecnou stránkou rozhodnutia, materiálny dôsledok spočíva v jeho záväznosti pre účastníkov konania a všetky orgány. Súd má za to, že v danej veci je neodstrániteľná prekážka konania spočívajúca v prekážke právoplatne rozhodnutej veci (res iudicata), z ktorého dôvodu konanie zastavil.

5. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 256 ods. 1 CSP a žalovanému priznal nárok na ich náhradu voči žalobkyňi v plnom rozsahu, nakoľko žalobkyňa procesne zavinila zastavenie konania, keďže žalobu podala po tom, ako už bolo vo veci právoplatne rozhodnuté. O výške náhrady trov konania súd rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, a to po nadobudnutí právoplatnosti tohto uznesenia.

6. Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie žalobkyňa pri uplatnení odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f), g) a h) CSP. Žiadala, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

7. Žalobkyňa uviedla, že postup súdu považuje za nesprávny, pretože jej bolo postupom súdu odňaté právo na spravodlivý proces, právo verejnosti a ústnosti podľa článku 48 Ústavy SR. Súd prvej inštancie vydal napadnuté rozhodnutie bez prejednania veci. Žalobkyňa namietala nesplnenie procesných podmienok, pretože sa v jej veci nekonalo a vec sa spravodlivo neprejedнала.

8. Poukázala na to, že od žalovaného dostala úver vo výške 3.000,- eura, za ktorý zaplatila žalovanému sumu 5.966,53 eura a navyše z jej majetku bolo vymožené 16.633,30 eura. Spolu za úver 3.000,- eura bola súdom odsúdená na zaplatenie sumy 22.599,83 eura, pričom sa stala obeťou úžery a v právnom štáte má právo na spravodlivý súdny proces. Zo súdneho spisu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3 CbZm/504/2015, ktorý mal prejednať nárok žalobcu (žalovaný v prejednávanej veci - pozn. odvolacieho súdu) zo zmenky, sa žalobca domáhal výlučne nároku, ktorým podľa neho sa vystavením zmenky zo dňa 12.12.2014 mal žalovaný zaviazat', že zaplatí zmenkovú pohľadávku vo výške 14.986,80 eura dňa 13.04.2015. Dôkazom mal byť prvopis zmenky zo dňa 12.12.2014. Iný nárok si žalobca ako nárok zo zmenky a trov právneho zastúpenia neuplatnil. Žalobkyňa uviedla, že nikdy v živote žiadnu zmenku nevystavila, preto má za to, že sa stalo obeťou úžery a podvodu, pretože v zmluve je jasne napísané, že veriteľ poskytne dlžníkovi úver vo výške 9.936,- eura, pričom jej ho neposkytol. Bolo jej poskytnutých 3.000,- eura. Pri uzavieraní zmluvy so žalovaným len podpísala rôzne dokumenty, ktoré jej zástupca žalovaného predložil a žiadal podpísať, aby jej mohol byť poskytnutý úver vo výške 9.936,- eura podľa zmluvy. Zmluva nebola žalovaným dodržaná. Žalovaný ako dodávateľ jej neposkytol úver podľa zmluvy, pričom podľa žalobkyne je zmluva neplatná s poukazom na ust. § 37, § 39, 43a, 49a Občianskeho zákonníka.

9. Podľa žalobkyne prvoinštančný súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Poukázala na čl. 6 bod 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 4 CSP a rozhodnutia Ústavného súdu SR. Podľa žalobkyne súd prvej inštancie uplatnil výkon verejnej moci iba formálne, čo

v podmienkach materiálneho poňatia štátu je upretie občianskeho práva domáhať sa svojich ústavných práv. Takéto konanie súdu prvej inštancie je protiústavné a v demokratickom štáte neprípustné.

10. V ďalšom žalobkyňa uviedla, že dňa 14.03.2019 bola súdu doručená žaloba, ktorou sa domáhala určenia, že úver zo zmluvy č. 208824-27064 zo dňa 12.12.2014 uzatvorenej so žalovaným je bezúročný a bez poplatkov a vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 16.009,60 eura. Žalobu odôvodnila tým, že predmetná zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, z ktorého dôvodu má nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške rozdielu medzi prijatým plnením z titulu poskytnutia úveru žalovaným a zaplatením úveru. V prejednávanej veci nejde o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, a preto prvoinštančný súd nemal zastaviť konanie. Súd prvej inštancie pochybil, keď uplatnil ust. § 230 CSP, pretože v uvedenej veci sa doposiaľ právoplatne nerozhodlo. Rozhodovalo sa o nároku zo zmenky ako abstraktného papiera a žiaden súd nerozhodoval o zmluve ani o nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia.

11. Žalobkyňa považovala poukaz na ust. § 48 ods. 3 písm. f) a § 53 ods. 3 písm. d) Exekučného poriadku za irelevantný, nakoľko ona návrh v exekučnom konaní nepodávala. Konštatovanie súdu prvej inštancie, že jej nároky uplatnené žalobou vychádzajú z rovnakého skutkového základu ako vo veci Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3CbZm/504/2015, označila za skreslené, pričom skutkový základ ako dôvod nemôže byť uplatnený pre neprejednanie jej žaloby, pričom to nie je ani uvedené v ust. § 230 CSP.

12. V právnej veci rozhodnutej zmenkovým platobným rozkazom č. k. 3CbZm/504/2015-14 bolo rozhodnuté o práve zo zmenky, pričom súd nerozhodoval o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru zo zmluvy uzatvorenej medzi stranami, ani o nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 16.009,60 eura. Doposiaľ žiaden súd (ani exekučný) nevyslovil rozhodnutie, že zmluva uzavretá medzi stranami sporu nie je spotrebiteľská.

13. Žalovaná nesúhlasila ani s rozhodnutím súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania z dôvodu, že žalovaný neurobil žiaden úkon, a preto nemá nárok na náhradu trov konania.

14. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný prostredníctvom právnej zástupkyne. Odvolanie považoval za nedôvodné, pretože medzi sporovými stranami o žiadny spotrebiteľský vzťah nešlo. Rozsah nárokov žalovaného voči žalobkyňou bol posúdený skôr, ako žalobkyňa podala žalobu o určenie bezúročnosti a rovnako aj exekučné konanie pre vymoženie nárokov, ktorých oprávnenosť bola opakovane posúdená. Žalovaný navrhol napadnuté uznesenie potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania.

15. Žalobkyňa v odvolacej replike označila tvrdenia žalovaného za nedôvodné. V danej veci ide o spotrebiteľský vzťah, ktorý sa riadi kogentnými ustanoveniami zákona o spotrebiteľských zmluvách obsiahnutých v Občianskom zákonníku. Podľa žalobkyne má právo, aby súd podrobil zmluvu kontrole, a to súd neurobil, pričom je viazaný zákonom. Namietala, že exekučné konanie bolo vedené neoprávnene a opätovne poukázala na skutočnosť, že žiadnu zmenu nevystavila.

16. Žalovaný v odvolacej duplike prostredníctvom právnej zástupkyne poukázal na obsah podaného vyjadrenia k žalobe a obsah listín, ktoré k tomuto vyjadreniu pripojil. Uviedol, že nie je sporné, že povaha zmluvného vzťahu už bola posúdená v rámci exekučného konania, rovnako aj v rámci dohľadovej právomoci Národnej banky Slovenska. Žalobkyňa vo svojom podaní neuviedla žiadnu skutočnosť, ktorá by uvedené spochybnila. V zmysle zákona č. 747/2004 Z. z. o dohlade nad finančným trhom je kompetentným a jediným dohľadovým orgánom vo veciach ochrany spotrebiteľa na finančnom trhu Národná banka Slovenska. Z postupu žalobkyne je zrejmé, že tento list NBS nespomína, hoci bol vydaný kompetentným subjektom (na rozdiel od Ministerstva spravodlivosti SR). Nemožno si nevšimnúť aj časové súvislosti, kedy po tom, ako žalobkyňa nebola úspešná pred NBS, sa obrátila na subjekt, ktorého písomnosti nemajú právnu relevanciu. Žalobkyňa vo svojom podaní nespochybnila ani obsah ďalších predložených listín, a to predovšetkým žiadosti o úver a samotnej zmluvy o úvere. Na základe označeného právoplatného rozhodnutia je vedená exekúcia, pričom návrh na jej začatie bol podaný dňa 10.05.2018. Exekučný súd pri rozhodovaní o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie pre súdneho exekútora preskúmal ex offo právnu povahu vymáhaného nároku a rozhodol o vydaní poverenia, pretože mal za preukázané, že zmluvy vzťah zo zmluvy o revolvingovom úvere číslo 208824 -27064 je podnikateľským vzťahom. Žalobkyňa ako povinná v označenom exekučnom konaní, skutočnosti,

ktoré uvádza v podanej žalobe nenamietala ani v základnom konaní a ani v exekučnom konaní. Ich uplatňovanie podanou žalobou je procesne neprípustné. Podľa žalovaného akékoľvek plnenie/platby po dátume právoplatnosti a vykonateľnosti sú plnením na judikovaný nárok, čiže nárok posúdený súdom a vymáhaný v zmysle zákona a nejde o žiadny z prípadov bezdôvodného obohatenia.

17. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom, stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 357 písm. a) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP) a postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a *contrario*) dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

18. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobkyňa sa svojou žalobou zo dňa 12.03.2019 doručenou súdu prvej inštancie dňa 14.03.2019 domáha určenia, že úver zo zmluvy č. 208824-27064 zo dňa 12.12.2014 uzatvorenej so žalovaným je bezúročný a bez poplatkov. Zároveň sa domáha voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 16.009,60 eura. Podľa žalobkyne predmetná zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a súčasne v nej absentujú povinné náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z uvedeného dôvodu žalobkyňa žiada vydanie bezdôvodného obohatenia v sume predstavujúcej rozdiel medzi plnením zo strany žalobkyne žalovanému a úverom poskytnutým zo strany žalovaného žalobkyňi. Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 3CbZm/504/2015 vyplýva, že žalovaný (v danom konaní v postavení navrhovateľa) podal dňa 20.05.2015 na Okresný súd Bratislava V návrh na vydanie zmenkového platobného rozkazu, ku ktorému pripojil prvopis zmenky zo dňa 12.12.2014 vystavený žalobkyňou so zmenkovo sumou 14.986,80 eura, ktorý sa týkal zmluvy č. 208824-27064. Okresný súd Bratislava V návrhu žalovaného v celom rozsahu vyhovel, keď dňa 14.10.2015 vydal zmenkový platobný rozkaz č. k. 3CbZm/504/2015-14, ktorým uložil žalobkyňi (v danom konaní v postavení odporkyne), aby do 3 dní odo dňa doručenia tohto zmenkového platobného rozkazu zaplatila žalovanému (v danom konaní v postavení navrhovateľa) zmenkovú sumu 14.986,80 eura so 6 % ročným úrokom od 14.04.2015 do zaplatenia, zmenkovú odmenu 49,96 eura a náhradu trov konania v celkovej výške 1.690,96 eura, z toho 902,- eura je náhrada za súdny poplatok za návrh na vydanie zmenkového platobného rozkazu a 788,96 eura je náhrada trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby, alebo aby v tej istej lehote podala na súde námietky, v ktorých musí uviesť všetko, čo proti zmenkovému platobnému rozkazu namieta. Žalobkyňa nepodala proti zmenkovému platobnému rozkazu námietky, a tak zmenkový platobný rozkaz nadobudol dňa 14.11.2015 právoplatnosť a vykonateľnosť. Z obsahu spisu súdu prvej inštancie bolo ďalej zistené, že žalovaný podal dňa 10.05.2018 návrh na vykonanie exekúcie voči žalobkyňi na podklade exekučného titulu - zmenkového platobného rozkazu Okresného súdu Bratislava V č. k. 3CbZm/504/2015-14. Vykonaním exekúcie sp. zn. 62Ek/800/2018 bol poverený súdny exekútor Mgr. Ľudovít Zelíska, so sídlom Exekútorského úradu v Hlohovci, pričom exekučné konanie voči žalovanej (ako povinnej v danej exekúcii) sa skončilo vymožením pohľadávky žalovaného (ako oprávneného v danej exekúcii), ako aj vymožením vyčíslených trov exekúcie, a to ku dňu 27.06.2018. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 9Csp/51/2019 - 79 zo dňa 17.09.2019 výrokom I. konanie zastavil a výrokom II. priznal žalovanému voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

19. Podľa § 161 ods. 1 CSP ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

20. Podľa § 161 ods. 2 CSP ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

21. Podľa § 380 ods. 2 CSP na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihliadne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

22. Súd kedykoľvek za konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (procesné podmienky). Procesné podmienky je možné rozdeliť do štyroch základných skupín a to na a/ procesné podmienky na strane súdu, b/ procesné podmienky na strane strán (strany) sporu, c/ vecné

procesné podmienky a d/ negatívne procesné podmienky (porov. Števček M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 606 s.). Medzi negatívne procesné podmienky patrí prekážka rozhodnutej veci (§ 230 CSP) a prekážka litispendencie (§ 159 CSP).

23. Podľa § 230 CSP ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

24. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej (rei iudicatae) znamená, že sa už raz v tej istej veci právoplatne rozhodlo. K jej porušeniu dôjde vtedy, ak sa začne opätovne konať medzi tými istými stranami (účastníkmi) a o tej istej veci, hoci už bolo vo veci právoplatne rozhodnuté. Za tú istú vec treba v novom konaní považovať ten istý nárok, o ktorom sa už prv právoplatne rozhodlo, ak sa opiera o ten istý právny dôvod vyplývajúci z totožného skutkového stavu (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20.10.2011, sp. zn. 5 Cdo 280/2010). Právoplatný rozsudok o žalobe na plnenie vytvára z hľadiska identity predmetu konania prekážku veci rozsúdenej pre konanie o žalobe na určenie, či tu právo alebo právny vzťah je alebo nie je, vychádzajúcej z rovnakého skutkového základu (z rovnakého skutku). (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. mája 2002, sp. zn. 3 Cdo 100/01)

25. Prekážka rozhodnutej veci (rei iudicatae) nastáva momentom právoplatnosti rozhodnutia. Len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže byť v rozsahu záväznosti výroku rozhodnutia "táto vec" prejednávaná znova. Za tú istú vec treba v novom konaní považovať ten istý nárok, o ktorom sa už prv právoplatne rozhodlo, ak sa opiera o ten istý právny dôvod vyplývajúci z totožného skutkového stavu. Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, keď ten istý nárok alebo stav vymedzený petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, na základe ktorých bol uplatnený, t. j. o nárok založený na rovnakom právnom dôvode a vyplývajúci z rovnakých skutkových okolností. Pre posúdenie, či je daná prekážka právoplatne rozhodnutej veci, nie je významné, ako bol skutok, ktorý bol predmetom konania, posúdený po právnej stránke. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, keď bol skutok súdom posúdený po právnej stránke nesprávne alebo neúplne. Pokiaľ ide o totožnosť účastníkov (strany), nie je samo osebe významné, ak majú tí istí účastníci (strany) v rôznych konaniach rozdielne procesné postavenie. Tých istých účastníkov sa konanie týka aj vtedy, ak v neskoršom konaní vystupujú právni nástupcovia. (pozri aj rozhodnutie NS SR sp. zn. 2 Cdo/71/2012 zo dňa 27.09.2012)

26. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci je vymedzená dvoma kritériami, a to totožnosťou osôb (sporových strán) a totožnosťou predmetu konania. V predmetnej veci bolo splnené kritérium totožnosti osôb (sporových strán), nakoľko v konaní vedenom na OS Bratislava V. pod sp. zn. 3 CbZm/504/2015 bola T. P. žalovanou a spoločnosť PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava) žalobkyňou a v predmetnom spore (vedenom na OS Skalica pod sp. zn. 9Csp/51/2019) je T. P. žalobkyňou a spoločnosť PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, žalovanou. Taktiež bolo splnené kritérium totožnosti predmetu konania.

27. Podľa uznesenia Ústavného súdu Českej republiky zo 7.1.1994 sp. zn. IV. ÚS 2/93 rozhodnutie o žalobe na plnenie predstavuje vždy prekážku veci právoplatne rozsúdenej pre žaloby na určenie už z toho dôvodu, že ním bola súčasne posúdená existencia, či neexistencia určitého právneho vzťahu alebo práva, z ktorého bolo žalované plnenie.

28. Vzhľadom k tomu, že už bolo vyššie uvedeným zmenkovým platobným rozkazom právoplatne rozhodnuté o žalobe na plnenie, pričom táto žaloba mala skutkový základ v uvedenej zmluve o revolvingovom úvere č. 208824-27064 zo dňa 12.12.2014, tvorí toto rozhodnutie prekážku rozsúdenej veci (res iudicata) pre konanie o určenie, že úver zo zmluvy č. 208824-27064 zo dňa 12.12.2014 uzatvorenej so žalovaným je bezúročný a bez poplatkov a vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 16.009,60 eura. Vychádzajúc z princípu právnej istoty a princípu predvídateľnosti súdneho rozhodovania, ako aj z vyššie citovanej ustálenej rozhodovacej súdnej praxe, nemožno sa potom, ako bolo právoplatne v súdnom konaní rozhodnuté o žalobe na plnenie domáhať v novom samostatnom súdnom konaní určenia, že úver zo zmluvy č. 208824-27064 zo dňa 12.12.2014 uzatvorenej so žalovaným je bezúročný a bez poplatkov a zároveň vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 16.009,60 eura, nakoľko by išlo o rozhodovanie o tej istej veci, čo je neprípustné. Jediný možný prostriedok, ako zvrátiť rozhodnutie o žalobe na plnenie, bolo využitie riadnych, či mimoriadnych opravných prostriedkov.

29. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 32Obdo/151/2005, podľa ktorého: „Prekážka veci právoplatne rozhodnutej nie je daná, ak ide síce v novom konaní o rovnaký právny vzťah medzi rovnakými účastníkmi, avšak nový uplatnený nárok sa opiera o iné skutočnosti, ktoré tu neboli v dobe pôvodného rozhodnutia a ku ktorým došlo až neskôr.“ Žalobkyňa v novom konaní neuviedla žiadne nové okolnosti, ktoré neboli známe v čase vedenia pôvodného konania, pretože prípadné nesprávne alebo neúplné posúdenie skutkového stavu po právnej stránke v pôvodnom konaní stále tvorí prekážku veci rozhodnutej a aj takéto rozhodnutie v pôvodnom konaní je pre strany záväzné (rozhodnutie NS ČR sp.zn. 28Cdo/2198/2010 zo dňa 16.06.2010).

30. Odvolací súd však zdôrazňuje záver uvedený v rozhodnutí NS ČR sp. zn. 28Cdo/3033/2009, ktoré je plne použiteľný na daný prípad a z ktorého okrem iného vyplýva: „Ten kto bol účastníkom konania, v ktorom bolo vydané právoplatné rozhodnutie ukladajúce mu platobnú povinnosť, je týmto výrokom viazaný a nemôže preto v inom konaní úspešne uplatňovať nárok na vrátenie čiastky zaplatenej podľa tohto rozhodnutia s tvrdením, že v skutočnosti žiadnu platobnú povinnosť nemal. Ani súd nemôže vychádzať z iného záveru o existencii či neexistencii nároku medzi rovnakými účastníkmi, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté a túto otázku nemôže sám v inom konaní znovu posudzovať ani ako otázku predbežnú“.

31. Z uvedeného rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že pokiaľ bola žalobkyňa v inom pôvodnom konaní z rovnakej zmluvy zaviazaná zaplatiť žalovanému konkrétnu peňažnú sumu, nemôže sa následne novou žalobou domáhať nároku na vrátenie tej sumy, alebo jej časti, ktorú uhradila na základe predtým vydaného právoplatného rozhodnutia. Žalobkyňa sa nedomáhala zaplata inej sumy, ale domáhala sa vrátenia práve tej sumy, resp. jej časti, ktorú uhradila v rámci exekučného konania na základe predtým vydaného právoplatného rozhodnutia v pôvodnom konaní.

32. Súd prvej inštancie správne postupoval, keď skúmal procesné podmienky konania a dospel k správne záveru, že v danom prípade zmenový platobný rozkaz, ktorý už nadobudol právoplatnosť a má tak účinky právoplatného rozsudku, vytvára z hľadiska identity predmetu konania prekážku veci rozsúdenej pre konanie o žalobe, že úver zo zmluvy č. 208824-27064 zo dňa 12.12.2014 uzatvorenej so žalovaným je bezúročný a bez poplatkov a o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 16.009,60 eura, nakoľko vychádza z rovnakého skutkového základu. Odvolací súd už len na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/42/2006, v zmysle ktorého právoplatný rozsudok, ktorým bolo rozhodnuté o žalobe na plnenie (§ 80 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku), vytvára prekážku veci právoplatne rozhodnutej voči žalobe o určenie právneho vzťahu alebo práva (§ 80 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku), ak otázka, či tu právny vzťah je, alebo nie je (resp. či tu právo je alebo nie je) bola (musela byť) posúdená pri rozhodovaní o žalobe na plnenie z toho istého právneho vzťahu alebo práva.

33. Námietku žalobkyne o nesprávnom právnom posúdení veci tak nebolo možné považovať za dôvodnú. Žalobkyňa proti vyššie uvedenému zmenkovému platobnému rozkazu mohla podať námietku, čím by bolo došlo k jeho zrušeniu a konaniu vo veci samej, v ktorom sa mohla domáhať iného vyriešenia otázky či ide o úver bezúročný a bezpoplatkov, resp. platnosti predmetnej úverovej zmluvy. Bez významu s ohľadom na danú vec je i to, že ona návrh na vykonanie exekúcie nepodala.

34. Pokiaľ ide o jej odvoláciu námietku voči trovám, ani táto nie je dôvodná. V civilnom sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní (§ 255 ods. 1 CSP). V prejednávanej veci išlo o prípad, kedy konanie neskončilo vydaním vecného rozhodnutia (najmä rozsudku vyhovujúceho žalobe, prípadne čiastočne vyhovujúceho, resp. žalobu zamietajúceho), ale došlo k jeho zastaveniu v dôsledku prekážky rozhodnutej veci.

35. Ustanovenie § 256 ods. 1 CSP so zavinením na zastavení konania pracuje výlučne z procesného hľadiska. Zavinenie na zastavení konania síce nemusí byť vždy pričítané žalobcovi, podmienkou je však jednak možnosť aspoň predbežného záveru o dôvodnosti žaloby a jednak také správanie osoby či viacerých osôb, voči ktorým požiadavka uplatnená žalobou smeruje. V preskúmanom prípade po podaní žaloby bola zistená prekážka právoplatne rozhodnutej veci (res iudicata) čím došlo zo strany žalobkyne k procesnému zavineniu zastavenia konania. Z uvedeného je zrejmé, že právo na náhradu trov konania vzniklo nepochybne žalovanému, nakoľko zastavenie konania zaviniť jednoznačne žalobkyňa žalobou, o ktorej súd nemohol konať, pre vyššie uvedenú prekážku, preto súd

prvej inštancie správne priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Pokiaľ žalobkyňa namietala rozhodnutie o trovách konania s ohľadom na tú skutočnosť, že žalovaný neučinil žiadnej úkon, táto nie je dôvodná. Z obsahu spisu vyplýva, že žaloba mu bola daná na vyjadrenie, čo i učinil podaním zo dňa 16.04.2019. Súd prvej inštancie však bude posudzovať výšku trov konania s ohľadom na účelnosť vykonaného úkonu.

36. Vzhľadom na uvedené prijaté závery sa odvolací súd viac nezaoberal ďalšou už irelevantnou odvolacou argumentáciou žalobkyne. I podľa konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorú nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porov. napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/2004, III.ÚS 209/2004, II.ÚS 200/2009 a pod.). Preto na ostatnú argumentáciu žalobkyne zaoberajúcu sa ďalšími okolnosťami prejednávanej veci, avšak s poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu už nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

37. Vedený týmito úvahami odvolací súd vyhodnotil odvolacie dôvody žalobkyne ako neopodstatnené a keďže neboli zistené ani žiadne nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré by mal odvolací súd prihliadnuť z tzv. úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), preto uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP (vrátane rozhodnutia o trovách konania) potvrdil.

38. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O ich výške rozhodne súd prvej inštancie.

39. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).